

6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev z zagotovitvijo vrátila zatrjevane državne pomoči od tožeče stranke kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožeče stranke zadevne nadzorovane tuje družbe nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovitev vrátila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni podala ustrezne obrazložitve odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi se dajatev za CFC na podlagi navedenega poglavja 5 lahko brez težav ali nesorazmernega bremena uporabila ob uporabi testa funkcij osebja, pristojnega za odločanje.
9. Deveti tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija v svojih upravnih postopkih deluje transparentno in predvidljivo in da svoje odločitve sprejema v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da je Komisija v tem primeru potrebovala več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave in da je sprejela sklep več kot šest let po začetku veljave spornega ukrepa.

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisija

(Zadeva T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ashtead Financing Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevalne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničn.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).